

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/32/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7814200998
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Čakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7814200998.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu U. L., M.. XX.X.XXXX, Q. G. XXXX/XX, XXX XX D., zastúpeného advokátkou JUDr. Hedvigou Gallovou so sídlom Čučmianska dlhá 45, 048 01 Rožňava, proti žalovanému AUTO DISKONT s.r.o., so sídlom Šenkvičná cesta 14/F, 902 01 Pezinok, IČO: 35899620, zastúpeného advokátom Mgr. Mariánom Balážom so sídlom Tešedíkova č. 59, 841 06 Bratislava, o zaplatenie 1.192 eura s príslušenstvom oproti vráteniu predmetu kúpy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 13. októbra 2014 č.k. 10C/23/2014-56 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Návrhu na opravu odôvodnenia rozsudku n e v y h o v u j e.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalobcu zaviazal uhradiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 735,49 eura v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, platbou na účet žalovaného, vedený vo VÚB, a.s. Bratislava, číslo účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX.

V odôvodnení uviedol, že žalobca podanou žalobou žiadal žalovanému uložiť povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť mu 1192 eura oproti povinnosti vydať žalovanému osobné motorové vozidlo zn. W. K. X.Xi, V.: B. XXX Q., Č. B. P., N. S. L., Č. L. R., Č. A. P. a odovzdať mu všetku dokumentáciu týkajúcu sa tohto vozidla a zároveň priznať mu náhradu trov konania. Poukázal na tvrdenie žalobcu v žalobe, že je neplatná kúpna zmluva o kúpe označeného motorového vozidla, ktorú uzavrel so žalovaným dňa 21.8.2013, lebo bol žalovaným uvedený do omylu a žalovaný konal proti dobrým mravom, preto od nej odstúpil. Keď uzatváral kúpnu zmluvu totiž nevedel, že vozidlu končí STK, nakoľko ho nikto na to neupozornil. Podpísal síce preberací protokol, ale ho na mieste nečítal, nakoľko kto bude čítať listiny, keď mali nejakých desať strán. Prečítal si ich až doma a zistil, že dostal aj zľavu z kúpnej ceny z dôvodu, že spornému vozidlu končí EK a STK. Preto na druhý deň išiel riešiť EK a STK, ale nechceli mu ich urobiť, pretože nemal originálny technický preukaz. Následne naviac zistil, že sporné vozidlo nemalo povinné zmluvné poistenie a protokol o skúšobnej jazde a o odovzdaní vozidla bol vyplnený ešte pred skúšobnou jazdou. Rozhodol sa preto sporné vozidlo vrátiť, dňa 23.8.2013 od kúpnej zmluvy odstúpil a žiadal žalovaného o vrátenie peňazí, listom zo dňa 6.11.2013 opätovne vyzval žalovaného na vrátenie kúpnej ceny oproti vráteniu predmetu kúpy z titulu odstúpenia od zmluvy, pričom listom zo dňa 6.12.2013 žalovaný s odstúpením od zmluvy nesúhlasil.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že predmetom kúpnej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania bolo označené motorové vozidlo zn. W. K. X.Xi, V.: B. XXX Q.. Kúpna cena vozidla bola dohodnutá na sumu 1192 eur vrátane DPH a bola zaplatená v hotovosti pri podpise zmluvy. Zmluva

bola uzatvorená v súlade s § 409 a nasledujúcich Obchodného zákonníka s tým, že v jej článku Da zmluvné strany vyhlásili, že technický stav sporného vozidla je veľmi zlý a je možné predpokladať, že v rámci technickej kontroly nemusí byť uznané spôsobilé k prevádzke a preto kúpna cena bola dohodnutá s ohľadom na celkový zlý technický stav sporného vozidla, ako cena v podstate nižšia, ako je obvyklá trhovú cenu takého automobilu v čase jeho predaja. Bola vykonaná kontrola VIN, registrácie vozidla, kontrola odcudzenia, leasingu, exekúcií a platieb DPH. STK a EK bola platná do 23.8.2013, pričom bola odporučená výmena všetkých filtrov, oleja, rozvodov a všetkých opotrebovateľných častí a dané upozornenie, že je možný nesúlad stavu tachometra s reálnym stavom. Podľa poisťnej zmluvy na poistenie mechanických a elektronických porúch motorového vozidla zo dňa 20.8.2013, ktorú uzavrel žalobca so žalovaným ako samostatným finančným agentom v prospech Union Vienna Insurance Group, bolo sporné vozidlo poistené ohľadom mechanických a elektronických porúch vybraných súčiastok motorových vozidiel Carlife Union 6 so začiatkom poistenia od 20.8.2013 do 20.2.2014 za dohodnutú poistnú cenu jednorázovo 200 eur. V čase predaja vozidla bol vlastníkom vozidla U. Q., M.. XX.X.XXXX, Q. Č.. Žalobcovi bola fakturovaná kúpna cena za vozidlo vo výške 1192 eura vrátane DPH, ďalej suma 107 eur za prípravu vozidla k predaju a 200 eur ako poistné Carlife Union 6. Vo faktúre bol uvedený údaj - veľký technický preukaz bol ponechaný z dôvodu prevodu na dopravnom inšpektoráte. Celková cena na úhradu vrátane DPH bola vyčíslená na 1499 eur, v ktorej čiastke bola už zahrnutá zľava vo výške 407 eur. Dňa 9.9.2013 bol za držiteľa a vlastníka sporného vozidla zapísaný žalobca a údaj o predchádzajúcom vlastníkovi bol zrušený. Žalobca v čestnom prehlásení uviedol, že odchádza so sporným vozidlom na vlastnú žiadosť bez povinného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

Po právnom posúdení veci podľa § 262 ods. 1 až 3, § 344, § 409 ods. 1, 2, § 436 ods. 1 až 4 Obchodného zákonníka, § 37 ods. 1 až 3, § 39 a § 49a Občianskeho zákonníka, § 7 a § 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná, pretože žalobca v konaní nepreukázal, ani že sa predmetná kúpna zmluva zo dňa 20.8.2013 prieči dobrým mravom, keď dokonca ani nekonkretizoval, v čom by sa mala priečiť dobrým mravom, ani že by uzavrel túto kúpnu zmluvu v omyle. Dôvodil, že z kúpnej zmluvy vyplýva aké vozidlo bolo predmetom kúpy, popis technického stavu vozidla, ako je uvedený v bode Da zmluvy a dohodnutá cena. Ďalej uviedol, že súčasťou zmluvy bol protokol o skúšobnej jazde a odovzdaní vozidla, kde je jednoznačne uvedené, že žalobcovi bola poskytnutá zľava podľa článku VIII z dôvodu vykonania STK a EK, v článku IX, že STK a EK sú platné do 23.8.2013, pričom protokol je podpísaný dňa 20.8.2013 žalobcom. Podľa faktúry vystavenej ku kúpnej zmluve zo dňa 20.8.2013 a podpísanej žalobcom, bol veľký technický preukaz ponechaný u žalovaného z dôvodu prevodu vozidla na dopravnom inšpektoráte. Konštatujúc, že žalobca bol v čase uzavretia písomnej kúpnej zmluvy oboznámený so všetkými zákonnými náležitosťami potrebnými na jej uzavretie, že žalobca prevzal tiež všeobecné obchodné podmienky z 20.8.2013, osvedčenie o technickej kontrole a o emisnej kontrole a podpísal čestné prehlásenie, že vozidlo preberá na vlastnú žiadosť bez poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, následne vyvodil záver, že posudzovaná kúpna zmluva nie je neplatná v zmysle § 49a Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca nebol uvedený do omylu, pretože žalobca v čase uzatvorenia kúpnej zmluvy vedel o tom, že platnosť EK a STK končí 23.8.2013, nakoľko mu bola poskytnutá aj zľava z ceny z dôvodu nutnosti vykonania STK a EK, čo je tiež uvedené v protokole o odovzdaní vozidla, ako aj vo faktúre, kde je vyčíslená celková zľava. Doplnil, že nemôže obstať argument žalobcu, že si listiny, ktoré podpísal v deň uzavretia zmluvy, preštudoval až na druhý deň, nakoľko mali viac ako 10 strán, lebo tým, že podpísal kúpnu zmluvu vrátane všetkých príloh, potvrdzoval, že sa s listinami aj oboznámil.

Následne uzavrel, že zo strany žalovaného pri uzatváraní kúpnej zmluvy ohľadom predaja sporného vozidla nedošlo k porušeniu zmluvy ako to má na mysli § 344 Obchodného zákonníka, dôvod na odstúpenie od kúpnej zmluvy zo dňa 20.8.2013 nenastal a preto je odstúpenie žalobcu od zmluvy neúčinné. Žalobca je vlastníkom sporného vozidla. Na záver uviedol, že nezistil porušenie zákonných ustanovení ohľadom ochrany spotrebiteľa pri uzatváraní kúpnej zmluvy, lebo žalovaný v maximálnej možnej miere informoval žalobcu o stave motorového vozidla, ako aj o náležitostiach evidencie a poistenia vozidla.

Výrok o trovách konania odôvodnil použitím ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a plným procesným úspechom žalovaného, ktorému priznal náhradu trov jeho právneho zastúpenia a hotové výdavky spolu vo výške 735,49 eura, vyčíslených podľa ust. § 10 ods. 1, § 15 písm. b), § 17 ods. 1 vyhlášky 655/2004 Z.z. za tri úkony právnej služby, a to prevzatie zastúpenia 7.2.2014, písomné vyjadrenie vo veci z 22.4.2014 a účasť na pojednávaní 13.10.2014, pri hodnote jedného úkonu je 61,41 eura + 8,04 eura režijný paušál + 20 % DPH. Ďalej priznal žalovanému náhradu za stratu času cestou zo sídla právneho zástupcu v Bratislave na súdne pojednávanie do Rožňavy a späť a náhradu cestovných výdavkov na trase Bratislava - Rožňava a späť.

Proti tomuto rozsudku, a to proti jeho výroku o trovách konania podal včas odvolanie žalobca z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. a podľa obsahu v odvolaní uplatnil i odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., namietajúc nesprávnu aplikáciu ust. § 142 ods. 1 O.s.p. súdom prvého stupňa. Navrhol zmeniť rozsudok a žalovanému náhradu trov konania nepriznať, alternatívne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na prehodnotenie pomerov účastníkov a nové rozhodnutie o trovách konania. Prvostupňovému súdu vytkol, že na danú vec ust. § 150 ods. 1 O.s.p. neaplikoval vôbec, hoci podľa jeho názoru, sú na to splnené podmienky. Poukazom na všetky okolnosti daného sporu, najmä skutočnosť, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu, kde všetky podmienky určoval dodávateľ, pričom k uzavretiu kúpy vozidla došlo navyše v neskorých večerných hodinách dňa 21.8.2013, a tiež predmet sporu, ktorým je jeho peňažný nárok na vrátenie sumy 1.192 eur uviedol, že sa rozhodol nepokračovať v spore len z dôvodu, že súdne náklady sú neúmerne vyššie ako predmet sporu. Za neprímerané potom označil uloženie mu povinnosti nahradiť trovy právneho zastúpenia, cestovné náhrady právneho zástupcu žalovaného na trase Bratislava - Rožňava a späť a okrem toho tiež súdny poplatok za návrh vo výške 71,50 eura, ktorý už zaplatil dňa 23.4.2014. Doplnil, že je osobou vo veku 28 rokov, bez skúsenosti uzavierať obchodnoprávne vzťahy a jeho majetkové pomery mu neumožňujú vyplatenie trov konania vo výške určenej v napadnutom výroku, a to dokonca v trojdňovej lehote. Napokon spochybnil účelnosť trov právneho zastúpenia žalovaného v situácii, ak žalovaný má pobočku v Košiciach, kde bola uzavretá sporná kúpna zmluva, a žalovaný si zabezpečil na pojednávanie v Rožňave právneho zástupcu z Bratislavy. Týmto postupom sa podľa žalovaného neúmerne zvýšili trovy konania, a to predovšetkým o vyčíslené cestovné výdavky a cestovné náhrady za stratu času zo sídla právneho zástupcu žalovaného v Bratislave na súdne pojednávanie do Rožňavy a späť.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 2862/2007, uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo/17/2009 navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že samotný fakt, že právny zástupca žalovaného je z Bratislavy, je nepodstatný, nakoľko je výlučne internou vecou účastníka konania, akého právneho zástupcu si pre poskytovanie právnych služieb zvolí, pričom on má sídlo v Pezinku a preto si zvolil advokáta z oblasti v blízkosti svojho okolia. Doplnil, že možnosť založenia príslušnosti súdu podľa bydliska spotrebiteľa v zmysle § 87 písm. f) O.s.p. má na jednej strane za následok nižšie trovy pre spotrebiteľov, avšak súčasne vyššie trovy právneho zastúpenia dodávateľov v prípade, ak sú v spore úspešní.

Z obsahu spisu vyplýva, že písomným podaním zo dňa 28.11.2014, doručeným súdu prvého stupňa dňa 2.12.2014, žalovaný žiadal o opravu odôvodnenia rozsudku tak, že ho doplní o skutočnosť, že „v tejto veci pri rozhodnutí zistil skutkový stav tiež z výpovede žalobcu, jeho právneho zástupcu a právneho zástupcu žalovaného vysluchnutých počas pojednávania dňa 13.10.2014.“

O tomto návrhu rozhodol súd prvého stupňa uznesením zo dňa 14. januára 2015 č.k. 10C/23/2014 -76 tak, že návrh žalovaného na opravu odôvodnenia rozsudku zo dňa 13.10.2014 č.k. 10C/23/2014-56 zamietol. Následne predložil vec odvolaciemu súdu na rozhodnutie o oprave.

Podľa § 165 ods. 2 O.s.p. súd prvého stupňa rozhodne o návrhu na opravu do 30 dní od jeho podania. Ak súd prvého stupňa nevyhovie návrhu, predloží vec do 30 dní od podania návrhu odvolaciemu súdu, ktorý o oprave rozhodne do 60 dní od predloženia veci.

Oprava odôvodnenia rozsudku je prípustná, len ak sa navrhuje oprava tej časti odôvodnenia, v ktorej súd uvádza svoje skutkové zistenia. Oprava odôvodnenia nie je prípustná proti tej časti rozsudku, v ktorej sa reprodukovujú prednesy účastníkov, aj keď sa tento prednes týka skutkového stavu.

Podľa § 166 ods. 1 O.s.p. ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez návrhu. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia o návrhu na doplnenie rozsudku súd rozhodne do 30 dní od jeho podania. Doplnenie urobí súd dopĺňacím rozsudkom, pre ktorý platia obdobne ustanovenia o rozsudku. Ak súd nevyhovie návrhu účastníka na doplnenie rozsudku, uznesením návrh zamietne.

V situácii, ak žalobca v návrhu na doplnenie rozsudku žiadal doplniť text odôvodnenia o text: „v tejto veci pri rozhodnutí zistil skutkový stav tiež z výpovede žalobcu, jeho právneho zástupcu a právneho zástupcu žalovaného vysluchnutých počas pojednávania dňa 13.10.2014.“, žiadal „doplniť“ rozsudok o odôvodnenie spôsobom, ktorý nie je prípustný.

V zmysle citovaného ust. § 166 ods. 1 O.s.p. môže účastník do pätnástich dní od doručenia rozsudku navrhnúť jeho doplnenie len v prípade, ak súd nerozhodol v rozsudku o niektorej časti predmetu konania, o trovách konania alebo o predbežnej vykonateľnosti. O takýto prípad v posudzovanej veci nejde. Podľa obsahu odvolací súd preto posúdil návrh žalovaného ako návrh na opravu odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa. Ten však môže smerovať v zmysle citovaného ustanovenia § 165 ods. 1 O.s.p. proti dôvodom rozsudku popisujúcim skutkový stav a je odôvodnený len v prípade, ak odôvodnenie rozsudku nemá podklad v zistení skutkového stavu, teda ak popis skutkového stavu v dôvodoch rozhodnutia nekorešponduje s vykonanými dôkazmi. Z obsahu návrhu žalobcu možno vyvodíť, že ani o taký prípad sa v danom prípade nejedná.

Z uvedených dôvodov odvolací súd návrhu žalovaného na opravu odôvodnenia rozsudku nevyhoviel, keďže sa navrhuje oprava dôvodov rozhodnutia v rozpore s § 165 ods. 1 O.s.p.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie a ani pre zmenu napadnutého výroku rozsudku o trovách konania.

Vzhľadom k tomu, že žalobca podal odvolanie len čo do výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k žalovanému, právoplatnosť ostatných výrokov rozsudku jeho odvolaním nebola dotknutá (§ 206 ods. 3 O.s.p.).

Predmetom odvolacieho prieskumu zostal tak len výrok o náhrade trov konania.

V podanom odvolaní žalobca predovšetkým vyčítal súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie veci ako dôsledok nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávnej, eventuálne neúplnej aplikácie relevantného práva (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.).

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že uplatnené odvolacie dôvody sú v prejednávanej veci vo vzťahu k napadnutému výroku o trovách konania naplnené.

Z obsahu spisu a odôvodnenia preskúmaného výroku rozsudku vyplýva, že súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol. Výrok o trovách konania potom odôvodnil (len) aplikáciou § 142 ods. 1 O.s.p., ktorej správnosť (neúplnosť) spochybňuje v odvolaní žalobca.

Otázku náhrady trov konania upravuje Občiansky súdny poriadok v ustanoveniach § 142 O.s.p. a nasledujúcich.

Všeobecne platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zásada zavinenia sa uplatní najmä v prípade, kedy je konanie zastavené (§ 146 ods. 2 O.s.p.). Všeobecné pravidlo rozhodovania o náhrade trov konania vo vzájomnom vzťahu medzi plne úspešným a plne neúspešným účastníkom vyjadruje ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p. ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

V zmysle cit. ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú: a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva. Účelnosť trov stotožňujeme s nevyhnutnosťou alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 ústavy). Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k žalobe, k meritórnemu vyjadreniu účastníka konania, k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, na zaplatenie súdnych poplatkov, na hotové výdavky a napokon aj trovy právneho zástupcu (advokáta).

V posudzovanej veci správne postupoval súd prvého stupňa, ak pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., pochybil však, ak vôbec neposudzoval účelnosť vynaloženia jednotlivých trov konania advokáta procesne úspešného žalovaného, aj keď z obsahu spisu vyplýva aktuálnosť takého posúdenia. Právny zástupca žalovaného si totiž uplatnil aj náhradu za stratu času pri ceste na pojednávanie dňa 13.10.2014 z Bratislavy do Rožňavy a späť, ako aj náhradu cestovných nákladov pri tejto ceste. Vzhľadom na vzdialenosť z Bratislavy do Rožňavy a späť a s tým súvisiace náklady na cestu, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa vyporiadať sa s účelnosťou týchto nákladov v súlade s bohatou judikatúrou súdov riešiacou uvedenú otázku. S poukazom na tieto závery považuje odvolací súd za dôvodnú odvolaciu námietku žalobcu ohľadne nedostatočného odôvodnenia účelnosti uplatnených a priznaných trov žalovanému.

Odvolací súd preto považuje za dôvodnú i odvolaciu námietku žalobcu spočívajúcu v tom, že súd prvého stupňa neposudzoval rozhodnutie o trovách konania aj z hľadiska ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. a z hľadiska aplikácie tohto ustanovenia ani neodôvodnil s poukazom na celý komplex okolností relevantných pre rozhodovanie o náhrade trov konania podľa uvedeného ustanovenia. Súdu totiž priamo zo zákona vplýva povinnosť i pri rozhodovaní o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. skúmať i (ne)existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. Aplikácia citovaného

ust. § 150 ods. 1 O.s.p. musí zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočný charakter. Aby súd tento komplex mohol zodpovedne posúdiť, musí nevyhnutne najskôr poznať všetky doň patriace okolnosti, pretože len na tomto základe môže potom so znalosťou veci niektorým z nich priznať prioritu pred ostatnými.

Vzhľadom na uvedené odvolaciemu súdu neostávalo iné ako rozsudok v jeho napadnutom výroku o trovách konania zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

V ďalšom bude úlohou súdu prvého stupňa po vrátení veci opätovne rozhodnúť o trovách tak prvostupňového ako aj odvolacieho konania a pri rozhodovaní sa vysporiadať so všetkými právne významnými okolnosťami, na ktoré poukazuje odvolací súd v zrušujúcom uznesení. Pri rozhodovaní o trovách žalovaného musí sa súd zaoberať tým, či trovy konania boli účelne vynaložené na procesnú obranu proti tvrdenému nároku a posúdiť účelnosť vynaloženia jednotlivých trov žalovaného prostredníctvom advokáta, t.j. jednotlivých úkonov právnej služby. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia najmä na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie § 150 O.s.p. sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č.757/2004 Z. z. o súdoch v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.